

8 BEHAALOTECHA

GOOD IS GOOD, BETTER IS BETTER, AND BEST IS BEST

Why Jews Spend So Much on Their Religion

Parshah Overview Behaalotecha Aaron is commanded to raise light in the lamps of the menorah, and the tribe of Levi is initiated into the service in the Sanctuary. A "second Passover" is instituted in response to the petition, "Why should we be deprived?" by a group of Jews who were unable to bring the Passover offering in its appointed time because they were ritually impure.

G-d instructs Moses on the procedures for Israel's journeys and encampments in the desert, and the people journey in formation from Mount Sinai, where they had been camped for nearly a year.

The people are dissatisfied with their "bread from Heaven" (the manna), and demand that Moses supply them with meat.

Moses appoints seventy elders, to whom he imparts of his spirit, to assist him in the burden of governing the people. Miriam speaks negatively of Moses and is punished with leprosy; Moses prays for her healing, and the entire community waits seven days for her recovery.

Why do we go all out for *mitzvot*?
And what about the Jews who don't?

IEXI

1

NUMBERS 9:5-11

5. And the [nation] brought the paschal offering in the Sinai desert on the evening of the fourteenth day of the first month, [and] the Children of Israel conformed to all the instructions that G-d

gave Moses.

6. There were men who were ritually impure [by contact with] a dead body, and were unable to bring the paschal offering on that day, and they approached Moses and Aaron on that day.

7. And these men said to him, "We are impure [by contact with] a dead man; why should we lose out and be unable to bring the Divine offering in its time among the Children of Israel?"

8. And Moses replied, "Stand [and wait while] I hear what G-d will instruct you to do."

9. And G-d spoke to Moses, saying:

10. "Speak to the Children of Israel and say to them [that] any man who will be impure [by contact with the] dead, or is on a distant journey, whether among you [today] or in future generations, should bring the paschal offering to G-d. 11. "They should bring it in the evening of the fourteenth day of the second month; they should eat it along with matzah and bitter herbs."

ה. וַיַּגְשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בָּרְאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי, כְּכֹל אֲשֶׁר צוָה ה׳ אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ו. וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַנְעשֹׁת הַפֶּסַח בַּיוֹם הַהוּא, וַיִּקְרְבוּ לְפָנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אָהַרֹן בַּיוֹם הַהוּא:

ז. וַיֹאמְרוּ הָאֶנָשִׁים הָהֵמָה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם, לָמָה נִגָרַע לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת קָרְבַּן ה׳ בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ח. וַיֹאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה, עִמְדוּ וְאֵשְׁמְעַה מַה

ח. וַיֹאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה, עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה יְצַוֶה ה׳ לָכֶם:

ט. וַיְדַבֵּר ה׳ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

י. דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַה:'

יא. בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָּׁר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ, עַל מַצוֹת וּמְרֹרִים יֹאַכְלֶהוּ:

TFXT

2

RABBI YOSEF YITZCHAK SCHNEERSOHN, CITED IN HAYOM YOM, 14 IYAR The theme of Pesach Sheni is that it is never "too late." It is always possible to put things right. Even if one was ritually impure, or one was at a distance, and even in a case when the [failure to bring the offering] was deliberate, we can, nonetheless, correct it.

פסח שני ענינו איז — עס איז ניטא קיין "פארפאלען", מען קען אלע מאל פאריכטען. אפילו מי שהיה טמא, מי שהיה בדרך רחוקה, און אפילו "לכם", אז דאס איז געווען ברצונו, פונדעסטוועגען קען מען מתקן זיין.

TFX"

3

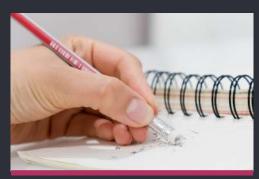
RABBI MENACHEM MENDEL SCHNEERSON, TORAT MENACHEM 5725:4, PP 298–299 Some people ask: G-d knew in advance that some people would be unable to bring the offering of the fourteenth of Nisan. If so, why didn't He present the solution for the impure by designating the fourteenth of Iyar as a make up date when He first designated the fourteenth of Nisan as Passover? Why was it necessary to wait for Jews to come and ask Moses, for Moses to say he doesn't know and to ask G-d, and only then for G-d to designate a second Passover? . . . So long as Jews weren't bothered by their inability to join their brethren for the paschal offering, the possibility of a second chance did not exist. Then their inner Jewish spark blossomed, and they ran to Moses with a huge cry, "How can we possibly be separated from our fellow Jews when they bring the offering?" This created a new answer in Heaven [that didn't previously exist]; this created a new opportunity.

... And just as [their determination to bring] this offering extracted them from bondage in Egypt, so it is in every generation. Determination to the point of self-sacrifice can extract a Jew from all forms of subjugation and [oppressive] life events.

ישנם השואלים: הרי הקדוש ברוך הוא ידע מלכתחילה שיהיו כאלו שלא יוכלו להקריב קרבן פסח בי"ד ניסן. מדוע איפוא הוצרך להמתין עד שאותם יהודים יבואו וישאלו את משה רבינו את השאלה, ומשה רבינו יצטרך להשיב להם שאינו יודע דין זה, והולך לשאול את הקדוש ברוך הוא, ורק אז ציוה הקדוש ברוך הוא בתשובתו אודות פסח שני – ביחד עם הציווי אודות מצות הפסח עבור הכלל? היה יכול הקדוש ברוך הוא להורות באותו זמן את המוצא לאלו שיהיו בלתי-טהורים בי"ד ניסן; שהם יוכלו להקריב קרבן פסח בי"ד אייר... כל זמן שליהודי לא הפריעה העובדה שאינו יכול להקריב קרבן פסח בתוך בני ישראל, אכן לא היתה עבורו אפשרות לעשות זאת. דוקא אז, כשהתעורר בו ה"יהודי" שבו, והוא רץ למשה רבינו בזעקה, היתכן שיהיה נבדל מכל ישראל בהקרבתם קרבן? זה גופא פעל מענה חדש מן השמים, ופתח עבורו אפשרות

וכשם שעל ידי קרבן זה הוציאו אותו אז משעבוד ארץ מצרים, כך גם בכל דור, מוציאה מסירת נפש זו את כל אחד ואחד מישראל משעבוד וממצבים שונים המזדמנים בחיים.

Past Mistakes

Can always be corrected

But only if we take initiative

TEXT

ALMUD,

Rebbe says it is its own festival.
Rabbi Natan says it is a redress of the first Passover, but it is not a restoration of the first Passover.
Rabbi Chananya ben Akavya says it is a restoration of the first Passover.
Passover.

ַרַבִּי סָבַר: שֵׁנִי רֶגֶל בִּפְנֵי עַצְמוֹ הוּא. רַבִּי נָתָן סָבַר: שֵׁנִי תַּשְׁלוּמִין דְרָאשׁוֹן הוּא. תִּקוּנֵי לָרָאשׁוֹן לֹא מְתַקֵין לֵיהּ. וְרַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עַקַבְיָא סָבַר: שֵׁנִי תַקַנְתָּא דְרָאשׁוֹן הוּא.

TEXT

VRAHAM MOSHE, BIRKAT

OF THE PASCHAL LAMB, 5:7 Rebbe says [Pesach Sheni] it is its own festival. This means that it is not dependent on the first festival; rather, it constitutes an independent obligation like any other festival.

... Rabbi Natan says it is a redress of the first Passover, but it does not restore the first Passover. ... [Therefore,] if you did not redress [the first Passover], ... you are liable, not because you failed to bring the offering on the second Passover, ... but because you failed to bring it on the first Passover.

... According to Rabbi Chananya ben Akavya, ... if you deliberately refrain from bringing the offering on the first Passover, you are not liable because the Torah restores [your missed offering] on the second Passover.

״רבי סבר: שני רגל בפני עצמו הוא״, פירושו שאין השני תלוי בראשון אלא חיוב בעצמו כמו שאר הרגלים ״ורבי נתן סבר: שני תשלומין

"ורבי נתן סבר: שני תשלומין לראשון הוא, ותקוני לראשון לא מתקני ליה" . . . ואם לא ישלם מתקני ליה" . . . ואם לא מפני שלא עשה את השני . . . אלא מפני שלא עשה את הראשון ולרבי חנניא בן עקביא . . . . שאם הזיד בראשון לא נראה לחיוב, שכבר עשה לו הכתוב לדבריו תקנה בשני.

$\mathsf{I} \mathsf{E} \mathsf{X} \mathsf{I}$

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
18, P. 129

The words "to complete" can have two meanings:
A. [To make it whole, i.e.,] fill in what is lacking.
B. To make it perfect. Though nothing is lacking, an enhancement can render it perfect.

אין דעם לשון תשלומין זיינען דא צוויי פירושים:

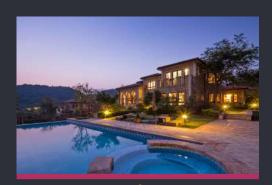
א. משלים זיין א חסרון, ב. שלימות — כאטש אז בלאו הכי פעלט גאר ניט אין דער זאך, קומט

אבער צו שלימות אין דער זאך דורך דער הוספה.

Complete

Lacks for nothing
This means it isn't bad

PerfectThis means it *can't be better*

7A
LEVITICUS 25:30

If [the house] is not redeemed by the end of a complete year, the house in the walled city remains in the possession of the buyer in perpetuity, throughout his generations. It does not leave [the buyer's possession, even] in the jubilee year.

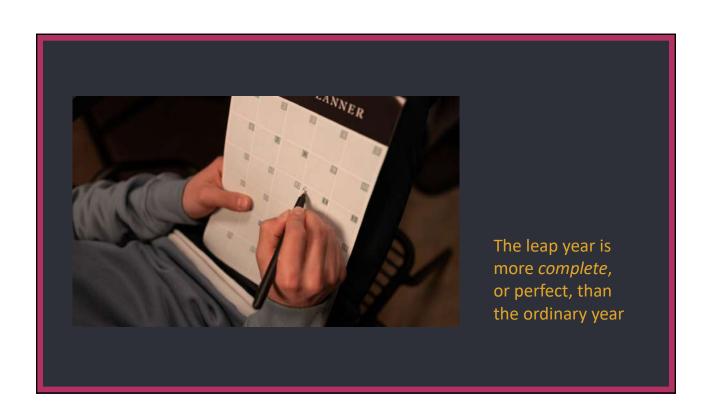
וְאָם לֹא יִנָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה, וְקָם הַבּּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לַצְמִיתֻת לַקֹנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו, לֹא יֵצֵא בַּיֹבֵל: TEXT

7B

TALMUD,
ARACHIN 31A

The Torah adds the word "complete" to include the [additional] month of the leap year.

כשהוא אומר "תמימה", להביא את חדש העיבור.

TEX1

8A
DEUTERONOMY

For you shall surely open your hand to him and lend him enough to cover all the deficiencies that he lacks.

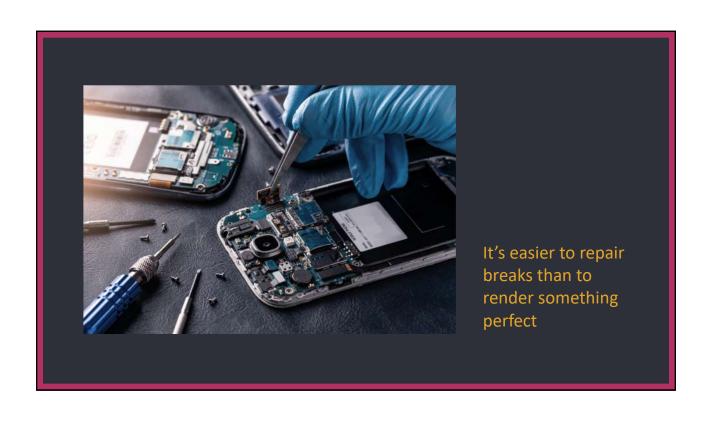
כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךְ לוֹ, וְהַעְבֵט תַּעַבִיטֵנוּ דֵי מַחָסֹרוֹ אֲשֶׁר יֵחַסַר לוֹ.

TEXT

8B TALMUD, KETUVOT 67B Our sages taught, the words "enough to cover all the deficiencies" instruct you to support the poor person, but they don't instruct you to make him wealthy. The words, "that he lacks" [tell us to give him] even a horse to ride upon and a servant to run before him.

תָּנוּ רַבָּנָן: ״דֵי מַחְסוֹרוֹ", אַתָּה מְצֵוֶה עָלָיו לְפַרְנְסוֹ וְאִי אַתָּה מְצֵוֶה עָלָיו לְעָשָׁרוֹ. "אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ", אֲפִילוּ סוּס לְרָכּוֹב עָלָיו וְעֶבֶד לָרוּץ לְפָנָיו.

$I \vdash X I$

9

MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOS

According to Rebbe . . . when we bring the paschal offering on the fourteenth day of lyar, it is a complete and independent paschal offering (in addition to fulfilling what was missed on the first Passover). [This means that] the fourteenth of lyar is the right day, the correct festival, for this paschal offering.

- ... When we say that the motif of Pesach Sheni is "it is never too late," we mean not only that we can make up for something that we had missed, which is a general repair. We mean that we can accomplish it perfectly with every detail intact.
- ... When we say, the Pesach Sheni "is not a restoration of the first Passover," but rather an independent festival, we mean that it is not merely a restoration that fills in the gaps that we missed. Rather, it is its own festival—what was previously missed is completed to perfection.

דאס וואס "פסח שני ענינו איז — עס איז ניטא קיין פארפאלען", איז די כוונה אין דעם נישט (נאר) אז "מען קען אלעמאל פאריכטן" — א זאך וואס מ'האט פארפעלט, איז ער איר ממלא בכללות, נאר — ס'ווערט אויפגעטאן אין אלע פרטים, די פעולה איז בשלימות. . . ועל פי זה יש לומר אז דאס וואס מ'זאגט אז "אין השני תשלומין לראשון אלא רגל בפני "אין השני תשלומין לראשון אלא רגל בפני עצמו", מיינט ארויסבריינגען אז דאס איז ניט אזא "תשלומין" וואס איז בכדי משלים זיין החסר, נאר "רגל בפני עצמו" — די זאך ווערט החסר, נאר "רגל בפני עצמו" — די זאך ווערט אויפעגעטאן בשלימות.

TEXT

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
IKUTEI SICHOS
3, P. 980

How can a later deed change something that occurred earlier? We do find in the Torah that certain actions impact their predecessors. But that is only when the actions don't establish new realities; they merely clarify and establish what occurred earlier . . . Inasmuch as they only establish and clarify an earlier truth, they can impact [our perception of] the past. Actions that [break with the past and] create new realities should not be able to affect the past. The effects can't precede the cause.

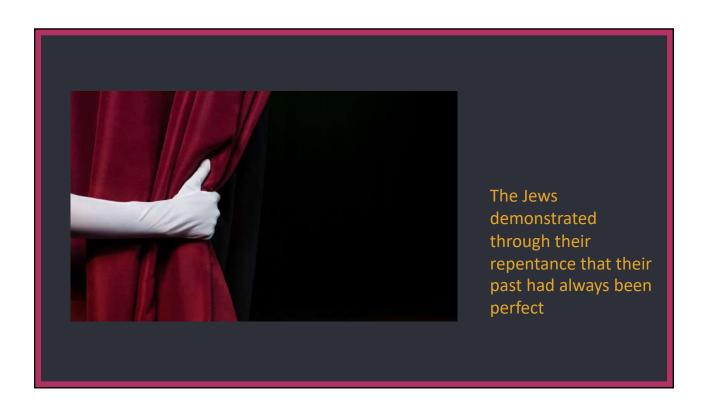
ווי קען א פעולה וואס מען טוט שפעטער ווירקן אויף דעם פריערדיקן זמן, איידער מען האט די פעולה געטאן? דאס וואס מען געפינט אין תורה געוויסע פעולות וואס ווירקן אויך אויף פריער, איז עס נאר אין אזעלכע פאלן, ווען די פעולות דארפן ניט אויפטאן קיין נייעם ענין, זיי דארפן בלויז מברר זיין און פעסט-שטעלן פריערדיקע פעולות . . . איז וויבאלד אז די שפעדערדיקע פעולות דארפן בלויז פעסט-שטעלן און מברר זיין די פריערדיקע, איז פארשטאנדיק אז זיי קענען האבן א ווירקונג אויך אויף פריער. מה שאין כן א פעולה וואס דארף אויפטאן א נייע זאך, קענען דאך די תוצאות פון אט דער פעולה ניט זיין גילטיק אויף א פריערדיקן זמן, איידער די פעולה אליין האט זיך אויפגעטאן. דער מסובב קען .דאך ניט קומען פאר זיין סיבה

TEXT

11 E REBBE

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL GCHNEERSON, TORAT MENACHEM 5725:4, PP. 299–300 This is like repentance from love of G-d, which changes the sins that we committed before we repented. [Repentance can change the past] because it doesn't create a new reality. [Love of G-d was always our reality] inasmuch as our soul [, our inner reality,] was faithful to G-d even while we committed the sin. It is just that this inner commitment was concealed, and our repentance revealed [what had always been true]. Therefore, it can impact the past.

ובדוגמת תשובה מאהבה וואס העלפט אויך אויף למפרע, ווייל די תשובה דארף ניט אויפטאן קיין נייע זאך, ווארום אפילו בשעת החטא איז דאך די בחינת נשמה געווען "באמנה אתו יתברך", נאר דאס איז געווען בהעלם, און די תשובה איז עס מגלה, און דעריבער העלפט עס אויך אויף למפרע.

TEXT

12

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL SCHNEERSON, LIKUTEI SICHOT 18, P. 119 Pesach Sheni was for those Jews who "were impure." . . . After acknowledging and confessing their impurity, they approached with a heartfelt plea: "We are impure [by contact with] a dead person; why should we lose out and be unable to bring the Divine an offering in its time among the Children of Israel?"

This was an expression of repentance in every respect. It included a confession [of their faults], a plea to restore what they were lacking, and a plea for perfection. (They asked not only for the chance to bring the offering but to bring it "in its time," and "among the Children of Israel.")

פסח שני איז געווען פאר די וואס "היו טמאים" . . . און זיי זיינען געקומען מיט א בקשה נפשית — נאכן מודה און מתודה זיין זיך "אנחנו טמאים לנפש אדם — למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל— " בדוגמת תשובה — ובפרטיה: ווידוי, בקשת תיקון החסר, תיקון בשלימות (ניט נאר "להקריב" נאר אויך די מעלה פון "במועדו" און פון "בתוך בני ישראל.)

TEXT

13
TALMUD

Someone who converts between the first and the second Passovers, similar to a minor who turned bar mitzvah between the two Passovers, must bring the second paschal offering. This is the opinion of Rebbi.

גֵר שֶׁנִתְגַיֵיר בֵּין שְׁנֵי פְּסָחִים, וְכֵן קָטָן שֶׁהִגְדִיל בֵּין שְׁנֵי פְּסָחִים — חַיָיב לַעֲשׂוֹת פָּסַח שֵׁנִי, דִבְרֵי רַבִּי. The *ger* and minor were not obligated to bring the paschal offering on Passover

Why should they be obligated in the Pesach Sheni offering?

1EX I
14A
TALMUD,
YEVAMOT 22A

A convert who converted is comparable to a newborn infant.

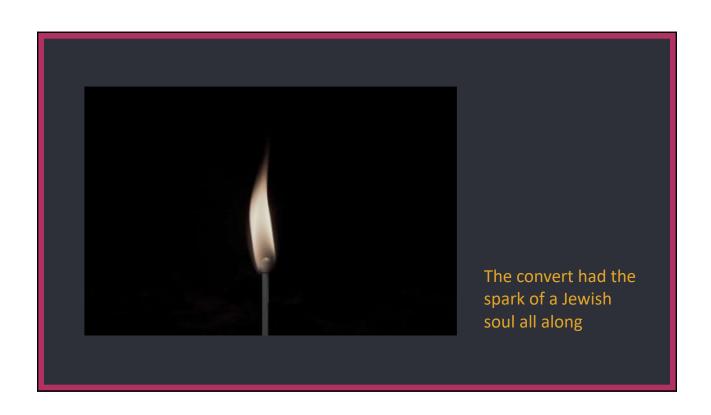
וגר שנתגייר, כקטן שנולד דמי. TEXT

14B

RABBI CHAIM
YOSEF DAVID
AZULAI, MIDBAR
KADEMOT 3:3

By saying, "a convert who converted" rather than "a non-Jew who converted," the sages taught us that before they convert, their souls can be found at Mount Sinai, where we received the Torah. This means that their souls were in the lofty, wondrous state of Mount Sinai from time immemorial, where they awaited their chance to join our people. The sages were thus correct to say, "A convert who converted."

שאמרו "גר שנתגייר" ולא אמרו
"גוי שנתגייר", להורות כי זאת
לפנים ממעמד הר סיני שקבלנו
התורה, שם נמצא נפש הגר
הזה הבא אחר זמן רב מאד
להתגייר. וכמו שאמרו זכרונם
לברכה, דנפשות הגרים עמדו
במעמד הר סיני. ונמצא שמאז
הימים נפש זו עמדה ונשארת
במעמד הנפלא של הר סיני.
במעמד הנפלא של הר סיני.
אלא דאשתהויי אשתהי עד הזמן
הזה. ושפיר אמרו "גר

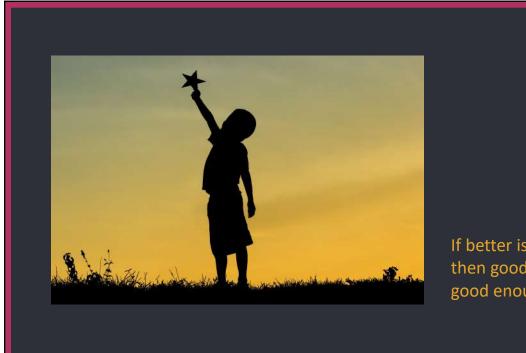

MENACHEM MENDEL 18, PP. 130-131

With respect to the convert who converts between the first Passover and Pesach Sheni, though his Jewish soul only appeared after his conversion, he was really a convert even before he converted. He had a spark of a holy soul before he was a Jew. Thus, his conversion revealed his retrospective connection to the mitzvot of the Torah.

Therefore, he is not only rendering himself perfect by bringing the offering on Pesach Sheni, he is also correcting what was lacking from the perspective of his soul.

ובנוגע לגר שנתגייר בין פסח ראשון ופסח שני – וויבאלד אז אויך איידער ער האט זיך מגייר געווען בפועל איז ער שוין פון פריער א גר, כנזכר לעיל, ער האט אין זיך (נאך זייענדיק א גוי) א ניצוץ פון א נשמה קדושה, איז כאטש אז בגלוי איז דאס ארויסגעקומען ווען ער האט זיך מגייר געווען, דעמאלט ווערט אבער נתגלה אז אויך למפרע האט ער (מצד הנשמה) געהאט א שייכות צו מצות התורה. ובמילא קומט אויס אז נישט נאר איז ער מוסיף שלימות דורך הקרבת הפסח שני, נאר דאס איז אויך משלים את החסר, ווייל מצד הנשמה האט אים "געפעלט" אין הקרבת הפסח בפסח הראשון.

If better is better, then good is not good enough

